

Dánský stehlík

Názvy dle ES: N – Dänischer Stieglitz, F – Chardonneret Danois, A – Danish Suabian.

Zařazení v seznamu plemen ES: holubi barevní č. 404.

Původ: Dánsko, přibližně již od roku 1840.

Plemenné znaky

Silnější polní holub s téměř vodorovným postojem a charakteristickou kresbou.

Posuzování

Celkový dojem – tvar těla – barva a kresba – barva očí a zobáku.

Exteriér

Hlava: poměrně úzká, nepříliš dlouhá, zakulacená, hladká, nebo se špičatou chocholkou.

Oči: oranžové, **obočnice** úzké, u stříbrných, černých a modrých tmavé, u stříbřitých našedlé, u červených a žlutých světlé.

Dánský stehlík

- Zobák:** středně dlouhý, nepříliš silný, u stříbrných, černých a modrých černý, u stříbřitých tmavě rohouvý, u červených a žlutých světle rohouvý. **Ozobí** málo vycinuté, s bílým pudrem.
- Křídla:** středně dlouhá, dobře k tělu přilehlá, kryjí záda a nekříží se.
- Ocas:** středně dlouhý, dobře složený.
- Operení:** je hladké, k tělu přilehlé.
- Nohy:** krátké, neopeřené, barva drápků odpovídá barvě zobáku.
- Krk:** středně dlouhý, hrdlo dobře vykrojené.
- Postava:** silnějšího polního holuba s vodorovným držením těla s širokou, dobře zaoblenou hrudí, záda mírně spadající.

Barva a kresba

Základní barva začíná na hrudi asi 1 cm nad ohbím křídla, jde přes bérce, ocas včetně ocasního krytu a podocasníku, letky, a kresbu tváře, kterou je pravidelná skvrna kolem očí a úzký okraj nad ozobím. Ohraničení pod křídly a na hřbetě je bez důležitosti. Barva kresby – u stříbrných šedobílá, u černých, modrých a stříbřitých bělavá, u červených a žlutých slonovinová. Jde přes čelo, temeno, krk, horní část zad a štíty křídel, tvoří také kresbu praporů letek a pěnkavčí kresbu. Spodní část opeření je vždy barevná, jen hrotý per vykazují světlou barvu. Stříbrní mají tupou, tmavě břidlicovou základní barvu s plně lesklou ořechově hnědou horní částí hrudi, Tato je ostře ohraničena proti kresbě krku. Světlé vnější praporce krajních ocasních per jsou přípustné. Černí mají sytou černou barvu se zeleným leskem. Modří a stříbřití mají stejnomořnou barvu obvyklého tónu, u modrých na hrudi o něco tmavší. Ocasní pruh je černý, respektive tmavý. Červení a žlutí mají čistou, pokud možno sytou barvu. K r e s b a t v á ř e prochází v pravidelném oblouku od ozobí, nad očima, za nimi dolů, takže vytváří krátký obojek, který končí přibližně 2 1/2 cm pod zobákiem. H r u d n í k r e s b a probíhá přímo přes hrudí, přibližně 1 cm nad ohbím křídla v ostře ohraničené linii. K r e s b a l e t e k; na obou stranách letek se nachází světlá kresba praporů, která je ostře ohraničená a sahá téměř k hrotům letek. Kresba praporů je při zavřeném křidle jen nepatrně znatelná. Ostrost a čistota kresby je důležitá při roztaženém křidle. Na hrotu ručních letek jsou světlé skvrny (pěnkavčí kresba). Skvrny mohou být různé velikosti, mají být ale vždy kulaté a nenarušovat kresbu praporů. Při složeném křidle tvoří pěnkavčí kresba pravidelnou řadu kulatých světlých skvrn.

Rázy

Stříbrní, černí, modří, stříbřití, červení, žlutí.

Vady

Úzké nebo slabé tělo, hrubé nebo nesprávně zbarvené obočnice, neodpovídající chocholka, špatně krytá záda, uvolněné perí, stonky na nohou, velmi nečistá barva kresby, nedostatky kresby tváře, praporů a pěnkavčí kresby. Příliš tma-

Dánský stehlík

vé čelo a temeno, šupinatost na štítech, příliš šimlová barva běrců a zadní části těla. U stříbrných velmi nečistá barva, příliš modrá, nebo příliš černá, chybějící, nebo tupá ořechově hnědá barva na hrudi. U černých chybějící zelený lesk, hnědá hruď, šimlování na břichu, světlé okraje krajních ocasních per. U modrých a stříbrných velmi nečistá, nebo příliš tmavá barva, zahnědlá, nebo zažloutlá hruď. U červených a žlutých příliš tmavá, nebo zamodralá barva, bílý, nebo zamodralý ocasní kryt.

Kroužek č. 8.